

Sygn. akt: I C 105/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Joanna Kisiel
Protokolant:	st. sekr. sądowy Renata Szymborska

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa *C. L.*

*przeciwko (...) Company SE Spółce (...) Oddział
w Polsce*

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego (...) Company SE Spółki (...) Oddział w Polsce na rzecz powoda C. L. kwotę 5.000,00 zł (pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 29.10.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty.

II.

Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III.

Zasądza od pozwanego (...) Company SE Spółki (...) Oddział w Polsce na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego Augustowie) kwotę 199,23 zł (sto dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 23/100) tytułem brakującej zaliczki na opinię biegłego sądowego.

IV.

Zasądza od pozwanego (...) Company SE Spółki (...) Oddział w Polsce na rzecz powoda C. L. kwotę 400,39 zł (czteryście złotych 39/100) tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 105/16

UZASADNIENIE

Powód C. L. wystąpił przeciwko (...) Company SE Spółka (...) Oddział w Polsce z pozwem o zapłatę kwoty 6.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie, będące następstwem zdarzenia z dnia 09.08.2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29.10.2015 r. do dnia zapłaty. Nadto, wniósł o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku,

któremu uległ powód w dniu 09.08.2015 r. Domagał się również zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Ze stanowiska powoda, wynikało, iż w dniu 09.08.2015 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku, którego poszkodowany został powód. Podniósł, iż odpowiedzialność za skutki zdarzenia przyjął pozwany. Wskutek zdarzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci: urazu kręgosłupa, licznych potłuczeń całego ciała, urazu głowy oraz urazu psychicznego. W związku z silnie utrzymującymi się bólami głowy oraz karku, powód został przewieziony do (...) Publicznego Zespołu (...) w A. na Oddział (...) Ogólnej, gdzie zastosowano leczenie w postaci udzielenia porady lekarskiej, badania fizykalnego, badania TK głowy oraz badania TK kręgosłupa. Powoda wypisano z zaleceniami zażywania leków przeciwbólowych oraz zachowania spoczynkowego trybu życia. Polecono również podjęcie dalszego leczenia w (...), a także intensywną rehabilitację w poradni specjalistycznej. Powód podnosił, iż obecnie odczuwa silne bóle głowy, kręgosłupa, nocne drętwienie rąk oraz zaburzenia snu i koncentracji. Utrzymujące się bóle głowy, karku uniemożliwiają swobodny ruch głową. Dodatkowy ból i cierpienie powoduje napięcie mięśni karku, co stanowi istotny dyskomfort i znacznie utrudnia wykonywanie podstawowych czynności życia codziennego. Ponadto, powód zmuszony jest do zażywania silnych leków przeciwbólowych, które osłabiają jego ogólną kondycję psychofizyczną. W związku ze złym stanem fizycznym pogorszeniu uległa kondycja psychiczna powoda. Od dnia wypadku stał się on osobą nerwową, zmęczoną, osłabioną, boi się poruszać wszelkimi środkami transportu. Nadto, wskazał, iż pozwany odmówił wypłaty świadczenia tytułem zadośćuczynienia.

W toku postępowania sądowego, pismem procesowym z dnia 10.05.2017 r., powód rozszerzył powództwo do kwoty 10.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 09.08.2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 29.10.2015 r. do dni zapłaty (k. 140-141 akt), powołując się na ustalenia biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii, który określił wartość długotrwałego uszczerbku na zdrowiu powoda w wysokości 5 %.

Pozwany (...) Company SE Spółka (...) Oddział w Polsce w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Pozwany podniósł, iż nie kwestionuje swojej odpowiedzialności gwarancyjnej jako ubezpieczyciel pojazdu, którym wyrządzono szkodę. W toku postępowania likwidacyjnego, pozwany ustalił, iż powód nie udowodnił aby krzywda jakiej miał doznać wskutek zdarzenia z dnia 09.08.2015 r. wymagała przyznania zadośćuczynienia w jakiegokolwiek kwocie. Nadto, nie stwierdzono na podstawie okazanej dokumentacji medycznej żadnego uszczerbku na zdrowiu, a jedynie nieznaczne urazy. Zdaniem pozwanego, żądana przez powoda kwota zadośćuczynienia jest rażąco wygórowana, a nadto roszczenie to jest nieudowodnione. Pozwany kwestionuje twierdzenia powoda o rzekomych rozległych skutkach kolizji drogowej. Ponadto leczenie powoda nie było skomplikowane, nie wymagało hospitalizacji ani zabiegów chirurgicznych, co również świadczy o nieznacznych skutkach wypadku w sferze zdrowia powoda.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 09.08.2015 r. w A. przy ul. (...), doszło do zdarzenia, w wyniku którego poszkodowany został powód C. L.. Na skutek nieprawidłowej zmiany pasa ruchu przez A. O., powód, kierujący motocyklem o nr rej. (...), uderzył w prawy bok pojazdu V. (...). Wskutek zdarzenia powód doznał urazu głowy, obrażenia kręgosłupa bez cech złamania. Hospitalizowany przez okres 4 dni, następnie wypisany z zaleceniami spoczynkowego trybu życia. Następnie powód przebywał na zwolnieniu lekarskim do dnia 14.08.2015 r (dowód: dokumentacja medyczna k.9-13 akt).

Sprawca szkody A. O. posiadał ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Company S.E. Spółka (...) Oddział w Polsce. Przedmiotowe towarzystwo odmówiło powodowi wypłaty zadośćuczynienia (dowód: k. 19-20 akt). Przedmiotowa okoliczność pozostaje bezsporna pomiędzy stronami.

Na okoliczność jakich urazów powód doznał na skutek wypadku z dnia 09 sierpnia 2015r., jak urazy doznane w wyniku wypadku wpłynęły na stan zdrowia powoda, jaki jest procentowy uszczerbek na zdrowiu powoda będący następstwem obrażeń ciała doznanych w wyniku wypadku, jakie są rokowania na przyszłość w zakresie całkowitego wyleczenia powoda, a w szczególności wskazanie, czy stan zdrowia powoda może ulec pogorszeniu w przyszłości, czy powód wskutek wypadku wymagał opieki osoby trzeciej, w jakim zakresie, ile godzin dziennie oraz czy nadal takiej opieki wymaga i ile godzin dziennie, czy w związku z doznanymi przez powoda

obrażeniami na skutek przedmiotowego zdarzenia istnieje konieczność powołania biegłego o innej specjalności, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii S. D..

Z opinii biegłego sądowego S. D. (k. 68 akt), wynika, iż rozpoznano u powoda przebyte wykręcenie kręgosłupa piersiowego na wysokości łopatek. Wymienione w rozpoznaniu obrażenia kręgosłupa piersiowego spowodowały powstanie długotrwałego uszczerbku w wysokości 5%. Biegły wskazał, iż powód po wypadku nie wymagał opieki osób trzecich, a wymienione skutki obrażeń po zastosowaniu leczenia zachowawczego zostały wyleczone bez pozostawienia odległych następstw. Nadto, biegły wskazał, iż nie przewiduje odległych następstw przebytych obrażeń.

W związku z zakwestionowaniem powyższej opinii przez pozwanego, Sądu dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu ortopedii, na okoliczność udzielenia odpowiedzi na pytania: na jakiej podstawie biegły stwierdził, że uraz kręgosłupa pozostaje w związku przyczynowym ze zdarzeniem drogowym z dnia 09.08.2015 r. oraz jaka dokumentacja medyczna powoda potwierdza, że doznał on urazu kręgosłupa piersiowego w wyniku przedmiotowego zdarzenia.

W opinii uzupełniającej biegły sądowy z zakresu ortopedii S. D. podtrzymał wnioski zawarte w opinii podstawowej oraz ustosunkował się do zarzutów podniesionych przez stronę pozwaną wyjaśniając, iż upadek z motocykla i potrącenie przez samochód osobowy spowodowały nie tylko obrażenia kręgosłupa szyjnego, ale również podczas upadku na plecy doprowadziły do obrażeń kręgosłupa piersiowego w okolicy międzyłopatkowej i na te dolegliwości głównie uskarżał się powód podczas badania sądowego. Biegły wskazał, iż brak dokumentacji rtg nie świadczy o braku dolegliwości. Biegły wysłuchał skarg powoda i podczas badania ustalił, że dolegliwości zgłaszane podczas badania noszą znamiona prawdopodobieństwa prawdziwości zgłaszanych dolegliwości, tym bardziej, że obrażenia dotyczą okolicy międzyłopatkowej (dowód: opinia uzupełniająca k. 94 akt).

Zakwestionowanie powyższej opinii przez stronę pozwaną doprowadziło do dopuszczenia przez Sąd, na tą samą okoliczność, dowodu z opinii drugiego biegłego sądowego z zakresu ortopedii G. K..

Z protokołu oględzin lekarskich, sporządzonego przez biegłego sądowego z zakresu (...) wynika, iż podczas wypadku z dnia 09.08.2015 r. powód doznał urazu głowy i kręgosłupa szyjnego. Doznany uraz kręgosłupa szyjnego spowodował powstanie ostrego zespołu bólowego utrzymującego się przez okres ok. 2 tygodni. Z upływem czasu dolegliwości zmniejszały się i nie stanowiły dla powoda problemu wymagającego dalszych konsultacji specjalistycznych. Po odbytych zwolnieniu lekarskim, powód powrócił do poprzednich zajęć. Aktualnie powód zgłasza bóle w odcinku szyjnym i piersiowym kręgosłupa. Biegły skonstatował, iż doznany uraz kręgosłupa szyjnego nie spowodował powstania trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Nadto, biegły wskazał, iż z punktu widzenia ortopedy, uraz kręgosłupa szyjnego nie był leczony, ponieważ nie musiał. Co więcej, powód nie zgłosił się do poradni ortopedycznej celem dalszej obserwacji. Zatem biegły wnioskuje, że dolegliwości obserwowane przez powoda nie miały istotnego znaczenia, ponieważ w innym przypadku musiałyby zasięgnąć pomocy specjalistycznej. Biegły ocenił stan kliniczny narządu ruchu jako zadowalający, albowiem nie budzi on zastrzeżeń. Rokowania na przyszłość są pomyślne. Powód nie wymagał i wymaga opieki i pomocy innych osób. Biegły wskazał, iż przebyty uraz głowy mógłby ocenić biegły z zakresu chirurgii ogólnej lub neurologii. Biegły nie przyznał uszczerbku na zdrowiu powoda, ponieważ nie stwierdził żadnych dysfunkcji w zakresie narządu ruchu. Nadto, nie ma podstaw formalnych do uznania demonstrowanych przez powoda dolegliwości ze strony kręgosłupa piersiowego jako następstwa przedmiotowego wypadku (dowód: opinia k.117-119 akt).

Powyższa opinia nie została zakwestionowana przez strony postępowania. W ocenie Sądu, opinia ta jest wyczerpująca, spójna i zupełna, sporządzona została przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę. Nadto, uwzględni materiał dowodowy w sprawie i została wydana po przeprowadzeniu badania powoda, stąd też Sąd obdarzył opinię biegłego sądowego z zakresu (...), walorem wiarygodności i podzielił wnioski w niej zawarte.

Sąd w trybie art. 299 kpc w zw. z art. 302 kpc zw. z art. 304 kpc dopuścił dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony, na okoliczność sprawy, w tym ustalenia okoliczności dotyczących wypadku będącego przedmiotem niniejszego postępowania oraz krzywdy doznanej przez powoda (dowód: rozprawa z dnia 15.05.2017 r. 00:03:43 – 00:15:42 k. 137v akt).

Z zeznań powoda wynikało, iż w dniu 09.08.2015 r. jechał motocyklem do pracy. Na ul. (...) powód podjął manewr wyprzedzania, włączył kierunkowskaz, w momencie znajdowania się na wysokości wyprzedzanego samochodu, V. zaczął gwałtownie skręcać, nie sygnalizując manewru. Wskutek zdarzenia powód uderzył w lewy bok pojazdu, upadł na ziemię, uderzając głową w nawierzchnię

betonową. Podniósł, iż po przyjeździe policji na miejsce zdarzenia, dostał ataku padaczki. Następnie wezwano karetkę i zawieziono powoda do szpitala, gdzie wykonano rezonans i badanie rtg. Podkreślił, iż w szpitalu przebywał 3-4 dni. Następnie został wypisany do domu z zaleceniem spoczynkowego trybu życia. Wskazał, iż odczuwał ból szyi, kręgosłupa, nie pomagał w pracach domowych, remoncie, zakupach. Utrzymująca się niesprawność skutkowałą złożeniem wypowiedzenia umowy o pracę. Pod koniec sierpnia powód uczęszczał na rehabilitację odcinka piersiowego kręgosłupa. Podniósł, iż obecnie, nieregularnie odczuwa ból kręgosłupa. Nadto, pojawiło się uczucie miazdzenia, więc powód zmuszony był do przeprowadzenia badania prawego biodra. Lekarz rodzinny skierował powoda na badanie rtg, które wykazało początkową fazę zwyrodnienia. Następnie wykonano osiowe zdjęcie rtg, które wykazało uraz lewego biodra. Powód nie posiada wiedzy, czy ból bioder ma związek z przedmiotowym wypadkiem. Wskazał, iż nie zażywał leków przeciwbólowych. Na skutek zdarzenia powód boi się jeździć motocyklem. Podkreślił, iż wskutek utrzymujących się dolegliwości, nie mógł korzystać ze szkolnych zajęć wychowania fizycznego.

Sąd uznał zeznania powoda za wiarygodne jako spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym.

W myśl art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecznictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stosunków majątkowych zobowiązanego, stopnia jego winy itp.

W myśl art. 322 kpc, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ścisłe udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Powyższy przepis umożliwia sądowi (tzw. ius moderandi) tj. uwzględnienie żądania pozwu, chociaż żądana przez powoda kwota nie jest możliwa do ścisłego udowodnienia.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż powód wskutek zdarzenia z dnia 09.08.2015 r., odniósł obrażenia ciała, które przez pewien okres uniemożliwiały mu prawidłową i normalną egzystencję. Doznany uraz kręgosłupa szyjnego spowodował powstanie ostrego zespołu bólowego utrzymującego się przez okres ok. 2 tygodni. Jednakże z upływem czasu, dolegliwości zmniejszały się. Niemniej jednak powód nie doznał trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, nie wymagał i nie wymaga specjalistycznego leczenia i rehabilitacji, stan kliniczny narządu ruchu jest zadowalający, a rokowanie na przyszłość pomyślne, które to okoliczności jednoznacznie wynikają z opinii biegłego ortopedy i traumatologa G. K., co do której brak jest racjonalnych podstaw aby ją kwestionować, zważywszy na fachową i specjalistyczną wiedzę, którą legitymuje się w/w biegły, zatem Sąd w pełni ją podzielił. Przechodząc do zgłaszanych przez powoda dolegliwości bólowych w okolicy bioder, których doznał wskutek przedmiotowego zdarzenia, należy wskazać, iż strona powodowa w żaden sposób nie przedstawiła twierdzeń i dowodów dla rozstrzygnięcia niniejszej kwestii. Nadto, pełnomocnik powoda nie złożył wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii, na podnoszoną okoliczność. Zatem niewiadome jest czy zgłaszane przez powoda dolegliwości bólowe bioder, występujące po upływie roku od przedmiotowego zdarzenia, mają bezpośredni związek z wypadkiem, któremu uległ powód w dniu 09.08.2015 r. (art. 6 kc).

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności, roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia Sąd ocenił jako usprawiedliwione co do zasady, zważywszy na fakt, iż odniesione obrażenia ciała uniemożliwiały czasowo normalną egzystencję. Jednakże, zdaniem Sądu, żądana przez powoda kwota zadośćuczynienia określona na kwotę 10.000 zł jawi się jako wygórowana i nieadekwatna do odniesionych przez powoda obrażeń ciała oraz faktu, iż nie wymagał on skomplikowanego leczenia, nie korzystał z rehabilitacji i nie odniósł uszczerbku na zdrowiu. Tym niemniej zważywszy, iż powód w dniu 09.08.2015 r. brał udział w wypadku, która to okoliczność bezsprzecznie stanowiła dla powoda dolegliwości w sensie zarówno fizycznym, jak również psychicznym, Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne w 50 %.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od pozwanego (...) Company SE Spółki (...) Oddział w Polsce na rzecz powoda C. L. kwotę 5.000,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29.10.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty. O odsetkach Sąd orzekł na zasadzie z art. 481 § 1 kc.

W pozostałym zakresie, Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne i nieudowodnione (art. 6 kc). Należy wskazać, iż roszczenie powoda o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ powód w dniu 09.08.2015 r., nie może się ostać w świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności treści opinii biegłego sądowego. Z opinii biegłego G. K. niezbicie wynika, że doznane urazy nie wpłyną na pogorszenie stanu zdrowia powoda w przyszłości. Rokowania na przyszłość są pomyślne. Odnosząc się do dolegliwości bólowych bioder, zgłaszanych przez powoda, należy podkreślić, iż nie ma pewności, że ich występowanie ma związek z przedmiotowym zdarzeniem, albowiem wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na podnoszoną okoliczność nie został zgłoszony w toku postępowania przez pełnomocnika powoda. Wobec powyższego, co do tak sformułowanego roszczenia orzeczono, na podstawie art. 189 kpc, w pkt II wyroku.

W punkcie III postanowiono w oparciu o przepis art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc, uwzględniając fakt, iż żądanie powoda zostało uwzględnione w 50 %. Stąd też obie strony w 50 % powinny partycypować w poniesionych kosztach procesu, na które składały się opłata od pozwu w kwocie: 300 zł oraz koszty opinii biegłych sądowych w kwocie: 1.099,23 zł.

Z uwagi na tożsame należności stron z tytułu kosztów zastępstwa procesowego ustalonych w oparciu o przepis § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (2016.01.01 Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) oraz § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (2016.01.01 Dz.U. z 2015 r. poz. 1800), w wyroku nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I Ca 347/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Joanna Walczuk

Sędziowie: SO Alicja Wiśniewska

SO Małgorzata Szostak- Szydłowska

Protokolant: sekr. sądowy Ewa Andruszczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2017 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa C. L.

przeciwko (...) Company SE Spółce (...) Oddział w Polsce

o zapłatę zadośćuczynienia

na skutek apelacji pozwanego (...) Company SE Spółki (...) Oddziału w Polsce od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie z dnia 21 czerwca 2017 I C 105/16

I . Apelację oddala.

II. Zasądza od pozwanego (...) Company „ SE Spółki (...) Oddziału w Polsce na rzecz powoda G. L. kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem II instancji.

SSO Joanna Walczuk SSO Alicja Wiśniewska SSO Małgorzata Szostak- Szydłowska

***** poczatektekstu

[Przewodniczący 00:00:00.618] Powód C. L. ostatecznie wystąpił w pozwie skierowanym przeciwko Towarzystwu (...) o zapłatę kwoty 10000 złotych tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie, będące następstwem zdarzenia drogowego z dnia 9 sierpnia 2015 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 października 2015 roku do dnia zapłaty, w którym to powód brał udział jako motocyklista. Ostatecznie strona pozwana nie kwestionowała okoliczności zdarzenia, nie kwestionowała podstawy swojej odpowiedzialności, wносиła jednak o oddalenie powództwa w całości, wskazując że nie stwierdzono uszczerbku na zdrowiu powoda, jakiego... że nie stwierdzono żadnego uszczerbku na zdrowiu powoda, nieznaczne urazy. Kwota dochodzonego zadośćuczynienia jest rażąco wygórowana, a samo roszczenie nie udowodnione. Sąd Rejonowy w Augustowie w I Wydziale Cywilnym uwzględnił w punkcie pierwszym wyrokiem z dnia 21 czerwca 2017 roku w części roszczenie powoda, zasądzając od pozwanego na jego rzecz kwotę 5000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 29 października 2015 roku do dnia zapłaty. W punkcie drugim Sąd I instancji oddalił powództwo w pozostałym zakresie. W punkcie trzecim zasądził od pozwanego Towarzystwa na rzecz Skarbu Państwa kwotę 199 złotych i 23 grosze tytułem brakującej zaliczki na opinię biegłego sądowego, a w punkcie czwartym zasądził od pozwanego Towarzystwa na rzecz powoda C. L. kwotę 400 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu. Sąd ustalił, iż w dniu 9 sierpnia 2015 roku w A. doszło do zdarzenia, w wyniku którego poszkodowany został C. L.. Na skutek zdarzenia doznał urazu głowy, obrażeń kręgosłupa bez cech złamania. Był hospitalizowany przez okres 4 dni, następnie wypisany z zaleceniami spoczynkowego trybu życia. Na zwolnieniu lekarskim przebywał do 14 sierpnia 2015 roku. Na podstawie opinii biegłego z zakresu ortopedii G. K. [? 00:03:03.418] Sąd I instancji ustalił, iż powód nie doznał trwałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, natomiast wystąpił u niego ostry zespół bólowy kręgosłupa utrzymujący się przez okres 2 tygodni. Przyznane zadośćuczynienie Sąd I instancji przyznał na mocy artykułu 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego, wskazując na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia i wskazując także na artykuł 322 kodeksu postępowania cywilnego, trudności związane z miarkowaniem zadośćuczynienia. W konsekwencji u podstaw uwzględniania w 50 procentach powództwa C. L. przez Sąd I instancji legło przede wszystkim to, iż doznany uraz kręgosłupa szyjnego spowodował powstanie u powoda ostrego zespołu bólowego utrzymującego się przez okres 2 tygodni, co uniemożliwiało mu prawidłową i normalną egzystencję. Oddalając powództwo Sąd I instancji wskazał, iż rokowania na przyszłość co do zdrowia powoda są pomyślne i nie wynika z dowodów przeprowadzanych w sprawie, w szczególności z opinii biegłego z zakresu ortopedii G. K. [? 00:05:09.873], aby powód C. L. doznał uszkodzenia ciała bądź rozstroju zdrowia uzasadniającego przyznanie zadośćuczynienia ponad kwotę 5000 złotych. O odsetkach Sąd orzekł na zasadzie artykułu 481 paragraf 1 kodeksu cywilnego. O kosztach sądowych w punkcie trzecim wyroku orzeczono w oparciu o artykuł 83 ustawy o kosztach sądowych. Natomiast o stosunkowym rozdzieleniu kosztów zastępstwa procesowego i w ogóle kosztów procesu Sąd I instancji orzekł na podstawie artykułu 100 kodeksu postępowania cywilnego, opierając się w tym względzie również na stawkach określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz opłat za czynności adwokackie. Apelację od powyższego wyroku wywiódł... wywiódł pozwane Towarzystwo w części, a mianowicie w punkcie pierwszym uwzględniającym powództwo ponad kwotę 2000 złotych. Jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazano kwotę 3000 złotych. W punkcie trzecim i czwartym tym samym również wydany wyrok został zaskarżony. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono naruszenie artykułu 445 paragraf 1 kodeksu

cywilnego poprzez niezasadne wzbogacanie powoda. W ocenie strony skarżącej w toku postępowania dowodowego przed Sądem I instancji w sposób niezbity zostało dowiedzione, iż obrażenia powoda nie wymagały specjalistycznego leczenia i rehabilitacji, nie miały istotnego znaczenia w codziennym funkcjonowaniu, nie wymagały zastosowania unieruchomienia kręgosłupa, istniał jedynie zespół bólowy utrzymujący się przez 2 tygodnie. Powód nie musiał korzystać z pomocy innych osób w codziennych czynnościach i nie skutkowało to również trwałym, ani długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Rokowania dotyczące stanu zdrowia są pomyślne, pozostałe dolegliwości bólowe w okolicy na przykład bioder nie znalazły oparcia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie i tym samym kwota 5000 złotych jest rażąco zawyżona, zmierza do... przyznanie takiej kwoty, prostuję, powoduje bezpodstawne wzbogacenie powoda i jest sprzeczne z kompensacyjną funkcją zadośćuczynienia. Prócz tego w uzasadnieniu apelacji pełnomocnik pozwanego wskazywał, iż ta kwota jest kwotą oderwaną od realiów ekonomicznych, w jakich funkcjonuje powód, jakie panują w naszym kraju. Sąd Okręgowy zważył co następuje. Apelacja jako niezasadna podlega oddaleniu na mocy artykułu 385 kodeksu postępowania cywilnego. Zadośćuczynienie za krzywdę stanowi swoistą postać odszkodowania. Ma na celu kompensatę nie tylko cierpień fizycznych, ale również niekorzystnych następstw zdarzenia w sferze psychiki poszkodowanego. Musimy tutaj mówić o tak zwanym „pretium doloris” nie tylko o kwestii kompensacji szkód na zdrowiu. Tym czasem skarga apelacyjna dokonuje wykładni artykułu 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego w taki sposób jakby możliwe było przyznanie zadośćuczynienia jedynie w sytuacji trwałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu osoby domagającej się takiego zadośćuczynienia, namacalnych uszkodzeń jego ciała i daleko idących konsekwencji, jeżeli chodzi o skutki zdrowotne na przyszłość. Skarżący bagatelizuje dwutygodniowy okres ostrego zespołu bólowego kręgosłupa powoda, wskazując iż powód był hospitalizowany zaledwie kilka dni, a tym samym nie wymagał dalszego specjalistycznego leczenia. Skoro zaś nie wymagał specjalistycznego leczenia to nie powinien otrzymać zadośćuczynienia w kwocie 5000 złotych jako rażąco zawyżonego. Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska skarżącego Towarzystwa, należy bowiem zauważyć, że bez wątpienia u powoda C. L. doszło do rozstroju zdrowia. Doszło do rozstroju zdrowia polegającego na ostrym dwutygodniowym zespole bólowym kręgosłupa na odcinku szyjnym. Zarówno umiejscowienie tego zespołu bólowego, jak i okoliczność, iż z tego właśnie powodu C. L. był hospitalizowany przez kilka dni w szpitalu nie pozwalają w ocenie Sądu Okręgowego na przyjęcie, że zadośćuczynienie w kwocie przekraczającej 2000 złotych było zadośćuczynieniem nieadekwatnym do doznanego rodzaju rozstroju zdrowia, jak również nieadekwatnym do długości czasu trwania tego rozstroju zdrowia. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, iż do przyznania zadośćuczynienia za krzywdę nie ma podstaw w artykule 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego do przyjęcia, by konieczne było tutaj dowiedzenie przed Sądem trwałego bądź długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, bądź dowiedzenie mających dalekie konsekwencje w przyszłości, bądź dowiedzenie konsekwencji zdrowotnych na daleką przyszłość. Skarżący zdaje się także pomijać okoliczności samego zdarzenia. C. L. uczestniczył w zdarzeniu drogowym jako motocyklista. Po samym zdarzeniu u młodego człowieka nastąpiła chwilowa utrata świadomości. Zdarzenie miało charakter nagły. Samo przebywanie w szpitalu bez wątpienia wiąże się z poczuciem dyskomfortu i psychicznego i fizycznego, szczególnie jeżeli następuje w tak nagłych okolicznościach, na które młody człowiek nie był przygotowany. Sąd II instancji ingeruje w wysokość zadośćuczynienia przyznanego przez Sąd I instancji zgodnie z utrwaloną w tym zakresie linią orzecniczą, w sytuacji gdy to zadośćuczynienie jest rażąco zawyżone. W niniejszej sprawie nie można dojść do takich wniosków. Nietrafione są argumenty skargi apelacyjnej, iż owo zadośćuczynienie jest nieadekwatne do realiów ekonomicznych, w jakich funkcjonuje powód. Należy bowiem zauważyć, że przyznane zadośćuczynienie w kwocie 5000 złotych nie przekracza nawet dwóch średnich miesięcznych wynagrodzeń, a powód przez 15 dni cierpiał z powodu doznanego rozstroju zdrowia i nie był to zwykły zespół bólowy kręgosłupa, lecz ostry zespół bólowy kręgosłupa na odcinku szyjnym. Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego przyznana kwota zadośćuczynienia spełnia zarówno swój charakter kompensacyjny i jest też kwotą ekwiwalentną, nie jest kwotą rażąco zawyżoną. Tym samym wszystkie argumenty podniesione w apelacji trafiają w próżnię. O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, określając koszty zastępstwa procesowego na poziomie minimalnej stawki dopuszczalnej prawem zgodnie z paragrafem 2 punkt 3 w związku z paragrafem 10 ustęp 1 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015...

[K. części 00:16:39.014]